

РЕШЕНИЕ

№ 3636

гр. София, 28.05.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 28.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **11599** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във вр. с чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Р. С. Ц. против заповед № РД-09-50-1078/28.07.2011г. на главния архитект на Столична община (СО) и против негова заповед № РД-09-50-53/16.01.2012г., с която е поправена очевидна фактическа грешка в първата. Ответникът и заинтересованите страни (ЗС) С. О. Ж. и В. С. С. – Ж. чрез процесуалните си представители изразяват становище за неоснователност на оспорването. ЗС С. Д. М. не изразява становище по жалбата.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и от заинтересовано лице. Разгледана по същество, тя е основателна.

Със своя заповед № РД-09-50-1078/28.07.2011г. главният архитект на СО е одобрил изменение на план за регулация на кв. 118а, местност „с. Л.“; изменение на границите на урегулиран поземлен имот (УПИ) V-2810 и X.-2974, за КОО; преотреждане на УПИ X.-2974 - за КОО в УПИ X.-3731; изменение на плана за застрояване на УПИ X.-2974 с предвиждане на ново застрояване в УПИ X.-3731, кв. 118а, местност „с. Л.“ съгласно приложения проект без допускане на намалени разстояния към съседни имоти и/ или сгради, включително през улица. Производството по издаване на заповедта е образувано със заявление вх. № ГР-94-С-8/19.01.2011 г., подадено от ЗС

С. О. Ж. и В. С. С. - Ж., собственици на поземлен имот (ПИ) № 3731, кв. 118а, м. „с. Л.", район „П." на СО. В заявлението е направено искане за даване на съгласие за изработване на проект за подробен устройствен план (ПУП) - изменение на план за регулация и застрояване (ИПРЗ). Заявлението е разгледано от общинския експертен съвет по устройство на територията (ОЕСУТ), видно от т.46 от представения протокол № ЕС-Г-10/01.02.2011 г. Съобразно решението на ОЕСУТ, със своя заповед № РД-09-50-198/07.02.2011 г. главният архитект на СО е допуснал изработване на ИПРЗ за ПИ № 3731. Проект за изменението е внесен със заявление вх. № ГР-94-С-8/08.02.2011 г. Представено е експертно становище за състоянието на растителността от старши експерт „Екология" към сектор „Инженерна инфраструктура, благоустройство и екология" - район „П.".

След съобщаването на проекта по реда на чл. 128, ал. 3 от ЗУТ, жалбоподателят е подал възразжение № ГР-94-С-8/28.03.2011 г., касаещо застрояването в УПИ Х.-3731. Възражението е частично уважено с решение на ОЕСУТ по т.10 от представения протокол № ЕС-Г-38/10.05.2011 г. С корекциите по служебното предложение, проектът е приет от ОЕСУТ с решение по т.29 от протокол № ЕС-Г-51/21.06.2011 г., приложен в преписката.

Процесната заповед е издадена на основание чл.134, ал. 2, т. 2 и т.6 ЗУТ. Допускането на изменението в хипотезата на цитираната т.2 административният орган е обосновал с обстоятелството, че със заповед № РД-09-314/27.09.2007 г. на кмета на район „П." на СО на основание §4, ал. 1, т. 2 от ПР на ЗКИР е одобрено попълване на кадастралната основа с имот пл. № 3731 на действащия ПУП, одобрен със заповед № РД-09-129/21.05.1990 г.; с нанасянето на имот № 3731 била отстранена непълнота в действащия кадастрален план, което налага изменение на действащия ПУП с цел урегулиране на същия по имотни граници в съответствие с чл. 15, ал. 1 във връзка с чл. 17, ал. 1 от ЗУТ.

Съдът в настоящия състав намира, че не са установени предпоставките за изменение на ПУП на основание чл. 134, ал. 2, т. 2 ЗУТ. С оглед постигане целите на закона, посочени в чл.1 ЗУТ, е предвидена забраната по чл.15, ал.1, изр.2 ЗУТ, съгласно която урегулираните веднъж поземлени имоти не подлежат на последващо урегулиране освен в предвидените в този закон случаи. Това означава, че последните следва да бъдат внимателно преценявани и лимитативно изброените в закона основания за допускане на изменение да не бъдат тълкувани разширително. Иначе казано, при съществуващ ПУП изменението е допустимо само при наличието на обстоятелства, формиращи състава на някое измежду лимитативно изброените основания, като и фактическите, и правните основания в тяхното единство трябва да са изложени по начин, който несъмнено да обосновава допуснатото изменение. Съгласно чл.134, ал.2, т.2 ЗУТ в приложимата към датата на издаване на заповедта редакция от ДВ бр.87/2010г., влязъл в сила ПУП се изменя, когато кадастралният план или кадастралната карта съдържа съществени непълноти или грешки, които налагат изменение на действащия подробен устройствен план; в този случай изменение на подробния устройствен план се допуска, след като се допълни, съответно поправи, кадастралният план със заповед на кмета на общината или се допълни, съответно поправи, кадастралната карта по реда на [Закона за кадастъра и имотния регистър](#) (ЗКИР). Следователно, за да се приложи в случая посочената разпоредба, е необходимо да е налице влязла в сила заповед за изменение на кадастралния план. Не може да се приеме, че представената по делото заповед № РД-09-314/27.09.2007 г. на

кмета на район „П.“ на СО е влязла в сила. Обратно, установява се от представената по делото преписка по издаването ѝ, че в производството жалбоподателят не е участвал и заповедта не му е съобщавана, макар да се явява заинтересуван съсед. Съгласно представените съобщения, жалбоподателят е записан в разписните като притежател на вещни права в УПИ XVIII. Последният е отреден за ПИ 3171, съседни на нанасяния ПИ 3731. Същото обстоятелство се установява от скицата – проект и констативния акт (КА) за непълноти и грешки от 08.09.2010г., приложени в преписката по издаване на заповед № РД-09-314/27.09.2007 г. на кмета на район „П.“ на СО, като в КА жалбоподателят не е и посочен между заинтересуваните съседи, съответно, не го е подписал. Ето защо, не е приложимо в случая основанието за изменение на ПУП, посочено в чл.134, ал. 2, т. 2 ЗУТ.

Съгласно чл.14, ал.1 ЗУТ, с ПУП се урегулират ПИ. Липсата на влязла в сила заповед за нанасяне на ПИ 3731 е пречка за урегулирането му поради несъществуването на обекта на урегулиране. Поради това, неприложимо е основанието за изменение на ПУП за такъв имот, посочено чл.134, ал.2, т.6 ЗУТ и ето защо, тази хипотеза не следва да се обсъжда.

По делото са приети три заключения на съдебно-технически експертизи, които съдът в настоящия състав възприема като обективни, компетентни и безпротиворечиви помежду си и съответни на останалите обстоятелства по делото, в частта на заключенията, в които вещите лица са изложили експертни констатации и не възприема в частта относно формулираните от вещите лица правни изводи. Установява се от първото заключение, че процесният имот е ъглов, което е видно и от графичната част на заповед № РД-09-50-1078/28.07.2011г. на главния архитект на СО. Поради това, за него не е приложимо изискването за минимално разстояние към дъно на УПИ; в тази връзка ирелевантно е обстоятелството, че действащият регулационен план не е приложен, което се установява от второто заключение. Не се установява, нито се твърди да съществува решение на общинския съвет, издадено на основание чл.19, ал.2 ЗУТ за определяне характера на терена в [населено място]. Поради това и тъй като нито са доказани, нито обсъждани в производството пред административния орган специфични теренни и стопански условия и УПИ не е на главна улица следва да се приеме, че не е налице основание за намаляване на допустимите параметри за лице и площ на УПИ и за процесния са приложими посочените в чл.19, ал.1, т.4 ЗУТ - най-малко 16 м лице и 500 кв. м повърхност. Установява се от първото заключение, че тези норми не са спазени – процесният УПИ има 10 м лице и 271 кв. м площ. За пълнота на изложението следва да се посочи и, че отбелязаният в графичната част на заповедта К. 1,0 не съответства на решението на ОЕСУТ, че същият следва да бъде 0,9.

Установява се от третото заключение, че са налице реални, подробно описани предпоставки за възникване на значителни неблагоприятия при изпълнение на строителни дейности в изпълнение на предвижданията на процесния ПУП и евентуално издадените въз основа на него строителни книжа. Всички тези обстоятелства съдът в настоящия състав намира, че се явяват предмет на преценка по целесъобразност на административния орган, която преценка е извън обхвата на контрола за законосъобразност, осъществяван от съда. Поради това, третото заключение, както и първите две в частта им извън описаните по-горе констатации съдът намира ирелевантни към предмета на делото и поради това не обсъжда.

Предвид изложеното и като прецени заповед № РД-09-50-1078/28.07.2011г. на

главния архитект на СО на основание чл.168, ал.1 АПК съдът намира, че тя е издадена от компетентен орган, съобразно представената заповед № РД-09-3345/29.05.2008г. на кмета на СО и в установената форма, без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Независимо от това, процесната заповед е незаконосъобразна като постановена в противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Не е спорно по делото, че с втората обжалвана заповед № РД-09-50-53/16.01.2012г. на главния архитект на СО е поправена очевидна фактическа грешка (ОФГ) в първата, както е посочено в жалбата, по която е образувано адм. д. № 2664/2012г. на 26 състав на съда, приета за съвместно разглеждане с първоначалната. Доколкото обаче заповедта за поправка на ОФГ има изцяло акцесорен характер, няма самостоятелен предмет и действие, отмяната на поправяната заповед налага отмяна и на заповедта, с която е постановена поправка на ОФГ.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено своевременно направеното искане от страна на жалбоподателя за възстановяване на направените разноски. От представените по делото документи се установява общ размер на разноските, направени от жалбоподателя: 1427,24 лв., от които общо 900 лв. платен хонорар за адвокат, общо 500 лв. за възнаграждение на вещите лица, общо 20 лв. държавни такси, 5,04лв. банкови такси и 2,20лв. такси за преписи. От сумата, платена за хонорар за адвокат, следва да бъде възстановена половината, тъй като по делото жалбоподателят е бил представляван от двама адвокати, а съгласно чл.143, ал.1 АПК, на възстановяване подлежи възнаграждението за един. Съответно, общата подлежаща на възстановяване сума е 977,24 лв. (деветстотин седемдесет и седем лева и двадесет и четири стотинки). Предвид чл.14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, разноските следва да бъдат възстановени от Столична община.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповеди № РД-09-50-1078/28.07.2011г. и № РД-09-50-53/16.01.2012г. на главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Р. С. Ц., с ЕГН [ЕГН], сумата 977,24 лв. (деветстотин седемдесет и седем лева и двадесет и четири стотинки) – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: